

Határtalanul kirándulás 2022. augusztus 22-26.

Egy utazáson részt venni már alapvetően különleges élmény. Ugyanakkor ami ezt az élményt fokozni tudja, az egy olyan kultúra megismerése, amelyre az embernek nincsen annyi rálátása. Erdélyben jártam már ugyan, de Csángóföld számomra teljesen új terület volt, s a Határtalanul program keretein belül ezt a vidéket is felfedezhettem. Utunkat egy fárasztó buszúttal kezdtük, azonban sajátos hangulatteremtési módszereinknek hála egy másodperc sem telt el unalmasan. Majd mikor megérkeztünk, a kimerítő utazás után elfoglalhattuk szállásainkat, itt kettévált a csoport. A mi szállásunk egy fogadóház volt, mely egy régi csehó képét idézte vissza, rengeteg pici halastóval, egy nagy hátsó udvarral, ahol még focizni is tudtunk, remek szobákkal és kiemelkedő vendéglátással.

Erdély számomra a nagybetűs vadregényes táj. Buszutak közben órákat tudtam azzal eltölteni, hogy csak néztem a hegyes-völgyes vidéket, melyen éppen áthaladtunk. A kirándulás programok tekintetében is számos érdekességet tartogatott. Pusztinában például betekintést nyerhettünk az ottani csángók életébe, átélhettük a legszebb Ave Maria-t amit valaha hallottam, majd az úgynevezett magyar házban meghallgathattuk egy műsort, melyet a mi korosztályunk állított össze az ottani kultúrából. Népmesék, versek, hangszeres előadások. Megérintő volt hallani, hogyan próbálják meg ezek az emberek őrizni magyarságtudatukat egy olyan környezetben, ahol csak tiszta román lakta falvak veszik őket körbe. A legfontosabb viszont, hogy ez sikerül nekik.

A látványosságokat tekintve láthattuk Kolozsvárt, ott Mátyás király szobrát. Megfigyelhettük, hogyan készül, majd aztán meg is kóstolhattuk Erdély híres házi sajtját, külön falatozáson is részt vettünk ezen különlegességekből, meglepőnek tartom, hogy egyszerű ételek mennyire új formákat tudnak ölteni a megfelelő kezek alatt. Amit azonban a legfontosabbnak tartok, hogy betekintést nyerhettünk egy olyan világba, ami ugyanúgy a miénk. Itt is ugyanúgy magyar emberek élnek, akik magyarul beszélnek, a dolgaikat magyarul végzik, ugyanúgy szívükre teszik a kezüket, ha megszólal a Himnusz és ugyanúgy örülnek, ha Szalai Ádám betalál a kapuba. Úgy gondolom, ez volt számomra a kirándulás lényege, egy emlékeztető, hogy legyünk bárhol a világban, mind magyarok vagyunk.

